

ressant, amb aquell estil tal com raja, com bé digué En Fàbregas, que glosa la seva trajectòria humana i artística en aquest Sabadell on es feu i s'ha fet i al qual deu el que és, "així com la meua única raó de viure, i a ella cal, doncs, oferir l'honor que se m'atorga i, per tant, modestament, m'atreveixo a demanar a l'il.lustre senyor Antoni Farrés i Sabater, primer ciutadà i batlle del nostre Ajuntament, que vulgui dignar-se recollir aquesta meua suggerència d'ofrena i faci constar en el seu consistori aquest honor per la ciutat de Sabadell".

Acabà afegint que "de comú acord amb En Benet Rovira, el nostre amfitrió, oferim l'import total d'aquest sopar a l'Associació Pro Disminuïts Psíquics de la nostra ciutat". Els assistents feren a ambdós personatges objecte de forts i llargs aplaudiments.

Aleshores el propi Fàbregas, acompanyat de Benet Rovira, lliurà a cada comensal un dibuix original de l'artista. Fou aquest un detall inesperat i que posà de relleu, una vegada més, aquesta sorprenent i admirable manera de fer de Camil Fàbregas.

El senyor Josep Casas, com expresident de l'APSS, glosà la bonhomia, el tarannà i la generositat de l'homenatjat, destacant la nova dimensió que havia aportat a la vida de l'artista la seva muller, la Maria, qui ha fet de la seva casa una llar oberta i acollidora per a tothom.

Clogué l'acte Oriol Civil, conseller de Cultura, el qual en nom de l'Ajuntament donà les gràcies a totes aquelles persones que treballen pels "germans petits", com digué en certa ocasió a l'AVUI Josep M^a. Espinàs, i felicità el matrimoni Fàbregas per la seva tasca, per la seva lloable constància i pel seu bon cor.

Volem fer esment que l'abillement floral del Saló fou una delicadesa del senyor Segalà, vell amic de l'homenatjat.

Fou, certament, un acte memorable, d'aquells que perduren en el record per sempre més.

La Creu de Beneficiència que lluïa Camil Fàbregas tenia, evidentment, una inusitada esplendor, merescudament autèntica.

Joan Ripoll, Estrada-Vilarrasa i esposa oint l'autor.

Mª Antonia Ibañez, presidenta de "Joventuts Musicals de Sabadell" i Antoni Sabat, Director Gral. de Música de la Conselleria de Cultura de la Generalitat amb Jordi Roca.

JORDI ROCA, DIBUIXOS DE TEMES MUSICALS

L'exposició que ha fet **Jordi Roca** de dibuixos sobre temes musicals a l'Acadèmia de Belles Arts ha valgut la pena d'ésser vista i comentada.

"Joventuts Musicals" festejen en 25è aniversari de la seva fundació, festeig en el qual tots els que vivim immersos en aquest món de la Història de les Arts ens sentim afectats i majorment en tractar-se de la vida quotidiana en la història general de la nostra ciutat. Jordi Roca ha entès la importància del fet i generosament ha fet donació d'una cinquantena de dibuixos sobre temes musicals, dibuixos viscuts en diferents moments en què una plena identificació espiritual recollia, àgilment i doctament, l'actitud del concertant i la integració del dibuixant al moment viscut.

Integració dominant i voluntària en un món absorbent; món en el qual uns relacions plenes de vida es conjuguen fidels a uns sentiments que vénen a ésser com la preparació i digestió d'uns raonaments vigorosament estimulants. En contemplar l'obra exposada la trobem traduït com si es tractés d'una síntesi que pretengués resoldre dins un horitzó artístic, una vegada més, una personalitat, ja fa dies descoberta en altres sectors pictòrics.

Santos Torroella, en la presentació impresa al catàleg, ens parla de "un enamorat de la forma, la figura, el gest, l'acció. Així mateix com un enamorat del dibuix, de la pintura, de la plasticitat, del ritme". I jo afegiria que en aquesta execució, en representar la vitalitat i caràcter expressiu de l'instrumentista model hi veiem una obertura irreal, a la qual s'acumula a la força apassionant i desimbolta del dibuix un sentiment predominantment anímic. Vet-ací el conuvi espiritual del sentiment simplificador del sentit i forma de les línies estructurants; moviment, ritme, dibuix i configuració crean un conjunt en la composició enfocat a aconseguir agilitat i un serè i honest enfoc al tema, per altra part en un moment fugaç i mai per mai agressiu, descobridor d'una pacient i constant preparació acadèmica.

De tots els casos, el dibuix guanya a l'anècdota pressionant la dominant familiaritat. La servitud al moment sentimental, ja en si, és una virtut de l'artista i pren valor en consagrar un fet i en reproduir-ne la vitalitat. Voluntat i intenció de l'artista ha estat precisament d'expressar allò que ha impressionat, seguint un dictat interior de formulació estètica. Com ha escrit Ortega i Gasset: "Abans d'ésser-ne jutges és precís que l'entenguem".

M'és grat en aquest moment i en aquest cas, precisament, sentir-me feliç pensant en la facilitat de l'entesa, valuosa en el sentit de comprensió de l'obra i en la finalitat a què ha estat cedida.

Joan David

Es una gentilesa de

TOT ART

Sant Pere, 21
Tel. 725 91 06 - SABADELL